

huisvesting zoeken, onderlinge contacten in stand houden, deze taak was haar op het lijf geschreven. Haar kennis van het Nederlandse en Amerikaanse onderwijs en haar vele relaties in de onderwijswereld kwamen haar goed van pas. Dit nieuwe werk bracht ook reizen mee, wat ze graag deed. In Amerika maakte zij enige lezingentournees onder de auspiciën van het Netherlands Information Bureau. Ze hield van Amerika en heeft er vele vrienden gemaakt. Zoals ze in Amerika lezingen hield over Nederlandse literatuur en onderwijssystemen, zo hield zij in Nederland en andere Europese landen lezingen over het Amerikaanse onderwijs en Amerikaanse literatuur.

In 1958 werd zij met de Peter Stuyvesant Award onderscheiden wegens haar verdiensten voor het bevorderen van relaties tussen Amerika en Nederland.

Typerend voor haar is, dat zij in Nederland een onderscheiding (officier in de orde van Oranje-Nassau) eerst in 1956 kreeg en niet bij haar afscheid als directrice. Ze was blijkbaar een té lastig ambtenaar geweest. Eerst toen zij de eervolle benoeming bij het Fulbrightprogram kreeg, wilde men in Nederland niet achterblijven.

Het heeft haar gespeten, dat zij om gezondheidsredenen op 71-jarige leeftijd dit beroep moest opgeven. Ze bleef nog wel werkzaam in vele besturen en aanvaardde nog een gedeeltelijke dagtaak bij het Prinses Irene-Fonds, dat culturele evenementen in ziekenhuizen en bejaardencentra verzorgt. Altijd heeft ze een brede sociale belangstelling gehad. Naast haar beroepstaak was ze actief in het verenigingsleven. Vóór de oorlog richtte zij in Rotterdam de Unie van Vrouwelijke Vrijwilligers op en leidde als eerste presidente de drukke werkzaamheden in de oorlogsdagen en na het bombardement van Rotterdam. Ze is lid geweest van het hoofdbestuur van het Nederlandse Roode Kruis, van de School voor Taal en Letterkunde in Den Haag, van de Vereniging van Vrouwen met Academische Opleiding, van de Soroptimistclub en van talloze andere verenigingen op sociaal-cultureel gebied.

Langzamerhand moest zij zich terug trekken uit al deze activiteiten door een achteruitgaand gezichtsvermogen en na een inzinking, die haar in 1969 ziek uit Amerika deed terugkomen. Zij behield echter haar brede belangstelling. Tot kort voor haar dood kon men haar vol aandacht aantreffen op allerlei lezingen, cursussen en concerten.